

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **W. K.**

o przestępstwo z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 9 maja 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego

w Rzeszowie z dnia 14 września 2023 r., sygn. II AKa 46/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 21 listopada 2022 r., sygn. II K 38/21

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w. Przypomnieć po pierwsze należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest

przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSNwSK 2003, poz. 2465; postanowienie SN z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa złożonego nadzwyczajnego środka odwoławczego mogą zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji wskazuje na jej zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji kasacji i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. muszą skutkować przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy zasadność złożonej kasacji jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

Obrońca W. K. zasadność wniosku o wstrzymanie argumentował wysokim prawdopodobieństwem uwzględnienia kasacyjnych zarzutów. Nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji, brak jest jednak podstaw do stwierdzenia w chwili obecnej, że jej uwzględnienie jawi się jako nieomal pewne, a wykonywanie kary może prowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanego (por. postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2023 r., III KK 19/23, LEX nr 3516558). Na kanwie niniejszej sprawy nie sposób nie dostrzec, iż zarzuty obrońcy dotyczą szczegółowych kwestii procesowych, w tym związanych z oceną dowodów. Już wstępna lektura zarzutów nakazuje stwierdzić, iż wymagają one rozważenia na dalszym etapie merytorycznego rozpoznawania sprawy, a przez to obecnie nie mają charakteru oczywistego. Aktualnie możliwość uwzględnienia zarzutów nie jest na tyle silna, by *a priori* implikowała konieczność skorzystania z wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia. Jednocześnie wskazać należy, iż wykonanie prawomocnej kary jest zasadą, zaś wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić w drodze wyjątku, przy zaistnieniu przesłanek przewidzianych w ustawie. Na obecnym etapie przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia względem W. K. nie zaistniały.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]